

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Gradišče št. 2

DELAVCI

GLASILO ZDRUŽENE DELAVSKE STROKOVNE ZVEZE JUGOSLAVIJE.

Izhaja 10. in 25. dne v mesecu.

Stane posamezna številka Din 2.—, mesečno Din 4.—, celoletno Din 48.—. Za članstvo izvod po 1.— Din.

Oglasi po ceniku.

Dopisi morajo biti frankirani in podpisani ter opremljeni z štampiljko dotične organizacije.

Rokopisi se ne vračajo. Reklamacije so poštne proste.

Strokovno organizirano delavstvo množi svoje vrste.

(Iz polletnega poročila Strokovne komisije za Slovenijo.)

Odkar se je vršil letos v februarju kongres Strokovne komisije za Slovenijo, se je delavstvo zavedlo še bolje, da treba pomnožiti in okrepiti svoje bojne vrste. Dasi je na potu mnogo zaprek, mnogo kontraagitacij, dasi se kapitalizem po svojih agentih trudi na vso moč, da bi odvrnil delavstvo od vstopa v razredno-bojevene organizacije in ga pritegnil v svoje žolte in druge tem podobne organizacije ali kjer bi ga držal bolje sigurno v rokah, pa da se sploh ne organizira, se delavstvo krepko ustavlja in stopa v razredno-bojevene organizacije.

Tako sta se tekom tega polleta ustanovili dve novi organizaciji in sicer »Organizacija dimnikarjev za Slovenijo« in »Organizacija strojnikov in kurjačev za Slovenijo«.

»Savez Metalnih Radnika« krepko množi svoje vrste in prodira v vse delavnice in obrate, sklepa dobre kolektivne pogodbe ter ustanavlja nove podružnice in vrši borbo, kakor jo mora vršiti sploh razredno bojvena organizacija.

»Zveza živilskih delavcev« je istotako narasla in organizirala mesarske pomočnike ter druge v nekaterih obratih, kjer dosedaj organizacije sploh še niso bile.

»Osrednje društvo lesnih delavcev« istotako postavlja organizacije v obratih, kjer dosedaj niso bile in vrši sestanke s tapetniki in stavbeniki.

»Osrednje društvo oblačilnih delavcev« je organizacija, ki je vodila mezdni boj uspešno in pomnožila svoje članstvo.

»Monopolski delavci« korak za korakom prodirajo v vrste nezavednih delavk in delavcev in kakor pričajo sestanki, je delo sicer trdo, a rodi uspehe.

»Zveza Rudarjev Jugoslavije« se veča. Ustanovila je med tem dve podružnici po 56 in 74 članov ter tudi v drugih podružnicah narašča. Delo med rudarji je težavno. Spiritizem in šundliteratura, ki se širi med to maso najbolje zkoriščanih, je postal tako vpliven, da treba postaviti tudi proti temu svoje moči.

»Splošna delavska zveza Jugoslavije« (Ors) stoji trdno in so se v mnogih podružnicah člani pomnožili. Stavka steklarjev je pa dala še večjo odporno silo.

»Privatni nameščenci« stalno svoje vrste množijo. Akcije za osemurnik in za odpiranje in zapiranje trgovin in obratov so bile na višku in sodelovale so pri tem vse druge organizacije.

»Ujedinjeni Savez Železničarjev« pa je svoje vrste pomnožil zelo in njegove akcije proti redukcijam so izzvale v kapitalističnih krogih nezadovoljstvo. Z zaplenjevanjem pisem, s šikaniranjem predsednikov in tajnikov podružnic se trudijo ustrašiti delavstvo in funkcionarje. Doživljajo pa baš nasprotno. Vrste se množe.

Na kongresu v februarju letošnjega leta je Strokovna komisija štela 5633 članov. Sedaj, 1. julija 1928 šteje 6963 članov. Torej narasla za 1330 članov. In to ni malenkost, povdarjamo, ako se vzame v obzir težave, s katerimi je imel računati novoizvoljeni odbor.

V drugi polovici, torej od 1. julija t. l. naprej, so pa še razveseljivejši uspehi in prihodnji plenum, ki bo razpravljalo o tem, bo konstatiral, da

Stavka žičarjev pri KID. na Jesenicah je izbruhnila.

Žičarji so nastopili zoper krivice in šikaniranje tako odločno in kompaktno, da so zmagali.

Vodstvo podjetja je sprejelo njih zahteve in stavka je prenehala.

Naj živi organizirana borba!

Stavka steklarjev traja že čez 2 in pol meseca.

Steklarji ne klonijo. Njih bojevni duh je čvrst. Zmagati morajo, ker nočejo biti sužnji.

Ker brivski pomočniki niso hoteli podpisati, da bodo delali 10 ur, je bil vržen na cesto tajnik organizacije s. Gorenc poleg predsednika in blagajnika. Organizirano delavstvo odločno protestira in kliče: Ne boste nas, reakcionarji, zlomili. — Naj živi razredni boj!

se je začelo delavsko strokovno gibanje zares konsolidirati, jačati in postajati faktor, s katerim bo buržuazija imela računati. Vidno je, da razna zlobna ščuvanja raznovrstnih temnih elementov nimajo uspeha. Delavstvo ve in čuti, kakšni so tisti, ki — milo rečeno — opravljajo.

Strokovna komisija je vršila razne akcije, protestne shode v Mariboru, Ljubljani in v Celju, strokovne konference v Mariboru, Ptuju, Trbovljah, Jesenicah in Celju. Volitve delavskih zaupnikov so pokazale, da so razredne organizacije med delavstvom priznane, ker je večina delavskih zaupnikov organiziranih v razredno-borbenih organizacijah, kar je ponos Strokovne komisije kot vrhovnega strokovnega foruma v Sloveniji. Poleg tega je bilo nešteto intervencij, protestov v vsakodnevnih oblikah, sestanki, kar ni mogoče vsega naštetih, ker bi to zavzelo preveč prostora. In vse te intervencije so bile izvršene v korist prizadetih delavcev-članov. Sestanki so razpravljali o potrebi strokovnih organizacij in širili zavednost delavcev.

Plenum je sklenil poleg drugih važ-

nih sklepov pozvati vse sodruge, posebnost intelektualce, ki so za konstruktivno delo in hočejo, da bi se proletarijat priboril tudi vsakdanje pravice in da si iste očuva, da se v svojih prostih urah posvetijo delu krepitve strokovnih organizacij in vzgoje delavstva.

Vse Strokovne komisiji priključene zveze pa naj še bolj aktivno in energično delajo za povzdigo in razširjenje svojih organizacij. Treba imeti pri vsem tem jasno sliko pred seboj, da je Strokovna komisija zbor delegatov-funkcionarjev posameznih zvez in obratno. Ti delegati-funkcionarji morajo s svojim delom in s svojo odločnostjo dati Strokovni komisiji avtoritativno moč v taki meri, da se sklep Strokovne komisije mora smatrati kot zakon in izvesti brez obotavljanja. Tako bodo strokovne organizacije stale pred kapitalisti, t. j. pred Zvezo industrijalcev silnejša bojvena moč. Članstvo strokovnih organizacij pa mora svoje funkcionarje, sodruge, ki jih je izvolilo, braniti pred vsakimi lažmi in obrekovanji, ker s tem brani moč in ugled svoje organizacije.

Vajeniško vprašanje.

Vkljub zakonu o zaščiti delavcev, ki določa, da je delovni čas vajenca in vajenke osemurnik, da je nočno delo prepovedano, da se sme vajenca in vajenka porabljati samo za delo, katerega se uči, je vprašanje vajencev in vajenk in njih zaščite odprto. Zakon o zaščiti delavcev se naravnost tepta in ni oblasti v državi, ki bi mogla, oziroma hotela dati vsaj v tem pogledu avtoriteto temu zakonu.

Vajenci in vajenke stopijo v uk. Mojster jih uporablja kot »deklo za vse«. Delajo delo, za katero so stopili v uk. A poleg tega in večkrat glavno je pa drugo, ki ga daje mojster temu otroku. Domača dela vseh vrst mora opravljati. Vsa hlapčevska dela mora vršiti. Vajenke morajo prati perilo. In tako dalje.

Če damo take izkoriščevalce in izkoriščevalke otrok obrtnemu sodišču, so seve obsojene, to je res, če ravno se navadno izgovarjajo: »Jaz sem se tudi tako učil; jaz sem moral tudi vse tako delati, pa še naj moj vajenec in vajenka.« Inspektor dela, če se mu naznani tako zlorabljanje, tudi kaznuje. In to je vse. In mirna

Bosna. Ali posledice? Tak mojster in taka mojstrovka nato naravnost svojega vajenca in vajenka šikanirata na vsemogoče načine, samo da mu vzameta korajžo o izmzgavanju svojih mladih moči komu pripovedovati. Ali to še je »sreča«, če tako delajo. Navadno pa mojster ali mojstrovka takega vajenca in vajenka, radi katerih sta kaznovana, kratkoma vržeta iz pouka. Ga ne marata več. S tem seve povzročita položaj, ki je naravnost kričeč, ker stariši hočejo otroka nekaj dati naučiti, a sedaj je vržen na cesto in učna doba je pretrgana.

aZ take zločine, drugače ne moremo imenovati tako početje, ni oblasti, ni zakona.

Pač, je. Ali ta zakon si moramo mi delavci ustvariti sami. Svoje organizacije moramo tako razširiti in pomnožiti povsod in v vseh strokah, da mojster in mojstrovka čutita, da je tu moč, ki ji bo stala na prstih.

Vajeniške šole hočejo zopet upeljati v nedeljo. S tem hočejo vajencu in vajenki vzeti še tisti nedeljski počitek, ki ga ima še dosedaj. Celi te-

den naj dela od jutra do večera in še pozno v noč, a v nedeljo naj obiskuje obrtno šolo.

Proti temu odločno protestiramo in Strokovna komisija bo tu ukrenila odločne korake, da se ta želja gotovih gospodov ne izvede.

Vajenci se imajo učiti v delavnikih, a nedeljski počitek morajo uživati popolnoma. Če gre kakemu ravnatelju šole za to, da bi dobil radi nedeljskega pouka postranski zaslužek, in to krije seveda pod izgovorom, da drugače ni prostora in učnih moči na razpolago, mu povemo, da mu ne sme in ne more tektiti iz nedolžnih otroških teles izmzgovan zaslužek.

K vsemu temu povemo še enkrat, da moramo narediti enkrat konec takemu izkoriščavanju. Zato naj organizirani sodruzi in sodružice vajence in vajenke vodijo v organizacije, naj z njimi sodružno postopajo in jih štiti. Poleg tega pa pozovejo vsakega še neorganiziranega delavca in delavko, da se organizira.

Ker v tem je naša moč. To čutimo vsako uro. In v naši moči je potem izboljšanje našega položaja in zaščita našega naraščaja, vajencev in vajenk.

Ig. Mihevc:

Kriza v lesni industriji.

O krizi v lesni industriji se vedno več govori in piše. Govorijo in pišejo o krizi seveda tisti, ki jo lahko prenašajo. To so posestniki velikih gozdov in pa lesni trgovci, oziroma ljudje z večjim kapitalom, ki gozdove eksploatirajo, bodisi občinske, državne ali pa zasebne.

Naša država je jako bogata na gozdovih. Gozdno bogastvo Jugoslavije obsega po uradni statistiki 7,039,583 h zemlje ali 30.5% cele površine. Državna last gozdov sama obsega okrog 3,619,566 h ali 47.7% vseh gozdov. Občinam pripada 1,442,566 h ali 19%, zasebniki pa posedujejo 2,523,606 h, to je 33.3%. Ako bi to bogastvo gozdov posedovala kaka druga država, na pr. Italija, tedaj bi Mussolini prav gotovo ne uganjal ekspanzivne politike in italijanska trgovinska bilanca bi bila aktivna. Pri nas je pa Trgovinska bilanca pasivna in vedno bolj lezemo v dolgove, zlasti pri sedanjem režimu!

Zakaj to? Prečani očitajo Srbijancem, da so monopolizirali državno upravo, in ne samo, da so jo monopolizirali, temveč, da jo tudi slabo upravljajo. In res je, da so Srbijanci monopolizirali upravo, res je tudi, da jo slabo upravljajo, res pa je tudi, da so srbski kapitalisti, dokler so bili sami, izmzgavali svoje seljake; so pa prišli do prepričanja odkar obstoji Jugoslavija, da je dobro in še več nese, če se izmzgava tudi prečanski proletarijat. Zaradi pohlepnosti toraj bogata buržuazija ne pusti prečanov k državni upravi in vplivu v državi. Imeli smo res še več prečanskih ministrov in imamo sedaj celo ministrskega predsednika. Vsi ti pa niso imeli ničesar bistvenega odločevati, najmanj pa v gospodarstvu, ker edino to nekaj nese, le tu se da zaraditi.

Pendrekji na primer, nič ne neso. Socijalna politika tudi ne in taka ministrstva so imeli prečani v rokah. Da je temu tako, nam najbolj dokazuje ravno lesna industrija. Danes, ko se srbska in prečanska buržuazija kreva, čeprav ima Slovenec predsedstvo vlade v rokah, vendar srbskij ministri ne dajo Slovencem vagonov za izvažanje lesa na razpolago, čeprav je to v veliko škodo države. Naš namen

ni, da bi slovenske kapitaliste in agente zagovarjali, ali tu gre za lesne delavce, ki se jih vsled pomanjkanja dela odpušča, da ostanejo brez služka. Za to nam gre, gospodje!

Tudi proletarijat se bo zavedal svoje pravice in poslal drugačne zastopnike v narodno skupščino. Takrat pa ne bomo govorili samo o tem ali se slovenski lesni industriji da vagona na razpolago ali ne, da se jo ovira na celi črti. Govorili bomo takrat o lesni industriji v pravem pomenu besede o nje organizaciji in reorganizaciji? Danes lesna industrija sploh ne zasluži tega imena, danes pri nas ni lesne industrije, temveč imamo le nekaj eksploaterjev gozdov. Do danes ni še nikomur prišlo na um, da bi organiziral eksport za lesne polfabrike v Italijo, Grčijo, Španijo, kamor izvažajo naš neobdelani les, namesto, da bi zaposlili našega delavca, ki je navezan na zaslužek.

Primeren pregovor pravi: Politični filistri stremijo za tistim ciljem, ki se ga lahko jutri dopoldan doseže. Mislec, realni politik pa dela na cilje, ki so celo onkraj njegovega življenja in dostikrat tudi za one cilje, ki so isto let za njegovim življenjem in ustvarjanju s tem boljše bodočnost za človeštvo. Takih politikov in gospodarjev pa v vrstah naše domače meščanske družbe ni!

Lesni delavci! Ne bomo tu govorili o krizi v mizarski stroki, ki je precej dolgo trajala, ki se je šele zadnje leto nekoliko ublažila in se trenutno mizarska obrt nahaja v razmeroma dobri konjunkturi, ki bazira na pospešenem stavbinstvu. V interesu trajnih dobrih gospodarskih posledic v lesni industriji pa more biti le razširjena in izpopolnjena industrija lesnih produktov.

Kriza v vrstah lesnih delavcev pa je še ena, zelo občutna kriza, ki so je pa delavci sami krivi. Pred nekaj leti ste si izvojevali tarifne pogodbe po Vaših delavnicah. Tedaj ste mislili, da bo ta pogodba z delodajalci kakor bi bila s sedmimi žebli pribita in zhi-manana in s sedmimi pečati zapečateni.

J. Arh:

Vprašanje rešitve starostnega zavarovanja rudarskega in plavžarskega delavstva v Sloveniji

To vprašanje, katero je eno izmed najbolj važnih socialnih vprašanj v državi, osobito pa v Sloveniji, kjer je bilo to zavarovanje že predvideno z rudarskim zakonom iz leta 1854 in ki je prišlo praktično v življenje še le z zakonom o bratovskih skladnicah iz leta 1889, je postalo po prevratu iz leta 1918 eno izmed najbolj perečih vprašanj za vso rudarsko in plavžarsko delavstvo.

To je privedlo to zavarovanje delavstva vsled tega, ker je na eni strani bilo prisiljeno, da je iz prihanke gotovine tega zavarovanja dalo za

Mislili ste, no sedaj ne rabimo več strokovne organizacije. Saj imamo dogovor in mož beseda velja večno. Da, Vi ste tako mislili. Vaši delodajalci pa so drugače računali, in sicer tako-le: Potrpimo, nad uspehom se bodo preobjedli in brez skrbi bodo, pa bodo začeli kazati hrbet svoji organizaciji. Delavci so že tako malomarni.

Delodajalci so imeli prav. Vaša solidarnosti je jela pešati in prerekali ste se v svoji organizaciji zaradi praznih besed.

Imeli ste krizo v organizaciji. In za njo je prišla žalostna posledica delavske nesloge.

Vaši zaslužki so se začeli tajati, ker niste imeli več odpora, ste molčali in trpeli. Z zadovoljstvom pa konstatiramo, da je ta kriza v organizaciji popravljena, da organizacija rase in z njo vzorna delavska solidarnost med lesnimi delavci. Lesni delavci imajo resen namen, da vstvarjajo na poti, ki so jo zopet nastopili. Le eno geslo naj velja, kakor za vse stroke tudi za lesne delavce:

Naprej po poti delavske solidarnosti k uspehom!

Herman Hartung, mizarski pomočnik, lep, visok mlad človek, je 29. avgusta 1868 otvoril prvo delavsko zborovanje pred 60. leti in mu tudi predsedoval. In drugi predsednik na tem kongresu je bil zopet mizarski pomočnik Blazinič, ki je razvil prvo rdečo zastavo, kateri je bila kumica gospa Friedländerjeva, sestra Lassalleova. Ta mizarski pomočnik je ob razvitju zastave rekel:

»Na naših prsih in naših ustih, naj bo človečanska rdeča zastava. Naj nam preti, kar hoče, vsemu moramo znati kljubovati; pod to zastavo pojedemo vsi za enega in eden za vse ali zmagamo ali podležemo.« Besede tega mizarskega pomočnika pred 60. leti naj sežejo globoko in srca vsemu proletarijatu, ki danes robota v lesni stroki. Tedaj še le bodo krize odpravljene, ki Vas danes tarejo. Zato pogum in neomahljiva solidarnost na poti trpljenja do okrepitve Vaše moči, do zmaga in boljše bodočnosti.

vojno posojilo bivše Avstro-Ogrske 4.100.000 zlatih kron. Na drugi strani pa je vsled devalvacije denarne vrednosti izgubilo na svoji vrednosti, kljub temu da so bile dajatve po prejšnjih pravih razmeroma nizke in je aktiva aktiva znašala 9 milijonov zlatih kron, se je potem, ko se je v naši državi zamenjalo 4 krone za 1 dinar, privedlo to zavarovanje ob vsako gospodarsko podlago.

Vsa borba prizadetega delavstva, da se to zavarovanje uredi času in potrebam delavstva primerno, je bila zastoj in to kljub temu, da, ko je

v letu 1922 izšel zakon o zavarovanju delavcev, kateri izrecno določa, da se imajo po predpisih tega zakona urediti v preteku 6 mesecev vsa ostala zavarovanja spadajoča pod ta zakon. V letu 1923 je takratni minister za rube in šume odredil, da se to vprašanje reši še le z letom 1925. Tako je delavstvo kakor tudi podjetja v dobi največje inflacije in druginje plačevalo skoro nič za to zavarovanje in ki je koncem leta 1922 znašalo njegovo premoženje komaj 3.078.293 Din in ki se je dvignilo do konca leta 1924 na 4.081.045 Din.

S 1. januarjem leta 1925 pa je stopil nenadoma v veljavo takozvani dr. Žerjavov »Pravilnik«, kateri popolnoma na novo regulira prispevke in dajatve. Mi se tukaj ne bomo spuščali v upravno in tehnično stran tega pravilnika, ker je to storila že delavska delegacija, zastopana v glavnem upravnem odboru bratovske skladnice, temveč se hočemo strogo držati samo finančne strani istega. Prvo kar se je pokazalo nepravilno pri uveljavljanju tega pravilnika, je bilo to, da izloča iz svojih ugodnosti vse one upokojence, vdove in sirote, ki so bili upokojeni pred 1. januarjem leta 1925. Drugo pa, da tudi za tiste, ki bodo upokojeni po 1. januarja 1925 nima zakonitim prispevkom, napram dajatvam finančne podlage.

Prvo leto se je sicer pokazal prebitok v iznosu Din 6.445.508. Ali ko se je v tem in prihodnjem letu upokojilo večje število rudarjev z pridobljenimi pravicami, pred veljavnostjo tega pravilnika, se je že do konca leta 1927 pokazal deficit v iznosu Din 750.000.

To je dalo povod generalni direkciji ministrstva za rube in šume v Beogradu, da se je poslužila od podjetnikov stavljenega predloga v dvoumenem mišljenju projektirane uredbe čl. 119, ter odredila da se v Sloveniji zviša delovna doba od 30 na 40 let, kar znači 21.50% znižanje obstoječih pokojnin. To se pravi, da rudar, ki je imel po prejšnji določbi v II. kategoriji z 30 leti službene dobe pravico do Din 800 mesečne pokojnine, se mu je ista znižala na Din 628. A poleg tega se je mesečni prispevek za to zavarovanje zvišal od 5 na 7% zavarovane mezde. Ta odredba je stopila v veljavo z 1. februarjem 1928 leta. S tem je menda mislil minister za rube in šume sanirati bratovske skladnice v Sloveniji. V koliko pa se mu je to posrečilo, pa hočemo v naslednjem točno z številkami dokazati.

V letu 1923 je bilo polnopravnih članov pokojninskega zavarovanja v Sloveniji 17.444 z 9.850 ženami in z 17.360 otroci, skupno 26.940 oseb. Do konca leta 1927 pa je bilo zavarovanih članov še samo 13.890 z 7.475 ženami in 15.517 otroci, skupno 23.002 oseb. V letu 1928 pa se je do konca julija mesca, zopet znižalo število članov

od 13.890 na 12.792. To znači, da se število zavarovancev znižava letno za 4.44%. V tem ko je število upokojencev, vdov in sirot, ki pokojnino prejemajo znašalo leta 1923, upokojencev 1.558, vdov 1.378 in 910 sirot, kar znaša skupaj 3.846 oseb, znaša koncem leta 1927 in do julija 1928 število upokojencev 2.231, vdov 1.410 in 909 sirot, skupaj 4.550 oseb. To znači, da je odstotni letni prirastek upokojencev 6%, vdov 0.37% in število sirot ostaja enako.

Razvidno iz navedenega, gre ta statistika od leta 1923 do konca julija 1928. Če bi pa vzeli za podlago razmerje novoupokojencev od leta 1925 pa do sedaj, bi znašal letni prirastek upokojencev 21.87%. Vendar upamo, da z ozirom na to, da so bile v letu 1926 silno velike redukcije rudarjev v Sloveniji in da je bilo s tem v zvezi preveliko število predčasno upokojenih, da se bo to v prihodnjih letih nekoliko ustavilo. Vendar iz stroge objektivnosti, vzamemo najnižjo, to je 6% mero. Računati pa moramo tudi s tem, da bo rudarsko delavstvo, vsled vojnih posledic, slabe prehrane in prenapornega dela, predčasno onemoglo, bo s tem ta odstotek prekoračen, kar bo naše spodaj navedene račune na škodo zavarovancev izpremenilo.

Pa preidimo k številkam samim. Vse premoženje starostnega zavarovanja bratovskih skladnic Slovenije je znašalo koncem leta 1927 Din 10.137.313. Zavarovalni prispevek od 12.792 članov in podjetij, po 7% od zavarovane mezde znaša letno Din 8.882.304. Temu nasproti pa pridejo v letu 1928 izdatki za pokojnine staroupokojencev, vdov in sirot Din 155.266, pokojnine novoupokojencev, vdov in sirot Din 8.294.484, upravni in drugi stroški Din 177.646, znašajo skupni izdatki Din 8.627.396. Ostane v letu 1928 z dosedaj vstevšimi upokojenci, letni prebitok v znesku Din 254.908. Ako se pa bo v tem letu še koga upokojilo (kar bo gotovo), se bo ta prebitok še zmanjšal. Pri tem je treba takoj poudariti, da če tudi bi se to ravnovesje vzdržalo, še ni nobenega kapitalnega kritja. Za one zavarovance, ki še čakajo svoje nadeje.

(Konec prihodnjic.)

IX. Redni občni zbor Osrednjega društva oblačilnih delavcev za Slovenijo

se je vršil v soboto, dne 8. septembra t. l. v »Ljudskem domu« v Mariboru. Ob pol 10. uri dopoldne otvoril predsednik občni zbor. Pozdravi navzoče delegate, posebno pa zastopnika avstrijskih krojačev s. A. Schwarzja iz Graza, s. N. Živkoviča iz Zagreba in s. A. Čeha, tajnika Delavske zbornice, kot zastopnika Strokovne komisije. Zastopane so bile vse tri podružnice iz Maribora, Celja in Ljubljane po svojih delegatih.

Predsednik se uvodoma spomni med letom umrlih in sicer ss. Jonke in Škofa, kar navzoči počastijo stoje. Sodrug Schwarz iz Graza pozdravi občni zbor v imenu centralne, kakor tudi graške podružnice krojačev, ter opisuje težave, katere imajo avstrijski krojači v boju za svoj obstanek, ter nam sporoča žalostno vest, da je bivši njihov tajnik kateri je tudi našim krojačem poznan, s. Mihael Kozel, dne 5. tm. preminul, kar vzamejo navzoči z »Slava mu«-klici na znanje.

S. Živkovič iz Zagreba pozdravlja občni zbor ter nam poroča o razmerah v Zagrebu. Sodr. A. Čeh pa izroči pozdrave vsega mariborskega delavstva in Strokovne komisije, ter želi občnemu zboru popoln uspeh. Predlagani dnevi red se sprejme. Zapisnik zadnjega občnega zbora se odobri. Pri poročilu odbora poroča predsednik o težkočah, ki jih je imel centralni odbor v svojem delovanju vsled velike brezposelnosti članstva in nedostopnosti v posamezne kraje, kjer naj bi se ustanovile podružnice, oziroma vplačilnice. Poskušalo se bo s tem v bodočnosti. Iz tajniškega poročila vidimo, da je

organizacija na članih precej napredovala, ter da se je posrečilo v njo pritegniti tudi konfektionarje tako v Ljubljani kakor tudi v Mariboru. Tajništvo je stalo v stalnih stikih s Strokovno komisijo, z URSSJ, Delavsko zbornico, posameznimi bratskimi organizacijami na jugu, kakor tudi z drugimi strokovnimi organizacijami priključenimi Strok. komisiji. Letos so se naročili krojaški strokovni listi iz Berlina in Dunaja, da tajništvo črpa iz njih poročila o gibanju naše stroke v sosednjih državah. Izdelala se je statistika plač iz skoro vseh držav Evrope, kar je dalo posebno obilo posla. Tajništvo je redno pošiljalo za list »Delavec« dopise, le žal, da posamezne podružnice k tem dopisom ničesar ne prispevajo ter se apelira, da se to v bodoče čim več stori. Poročilo tajnika se vzame na znanje.

Blagajnik prečita prvo trimesečni račun in nato pa letoletni obračun, katerega so prejeli vsi delegati. Blagajniško poročilo nam kaže, da je organizacija kljub velikanski brezposelnosti in izdajanju veliko podpor prežela in izkazala več prebitka v zadnjih 10. mesecih, kot lani celo leto. Članskih prispevkov je bilo vplačanih preko 1000 Din več, brezposelnih znamk se je izdalo čez 500. Članstvo je naraščalo in zopet padalo, kakor je bila sezija. Kontrola izjavi, da so računi, blagajna in knjige v najlepšem redu ter predlaga blagajniku kot celokupnemu odboru absolutorij, kar občni zbor soglasno sprejme.

Poročila podružnic: Prvi poda poročilo za mariborsko podružnico s. Hojnik. Podružnica je to jubilejno leto marljivo delovala, tako, da je dvignila svoje članstvo iz 42 na 75. Članski sestanki so bili trije, kar bi jih bilo lahko več. Organizirala se je na novo konfektarijska tržnica »Maros«, kjer je zaposlenih 30-40 krojačev in šivilj. Sedaj se

poskuša, da se pri tej tržnici vpelje tarifa, obratni zaupniki so se takoj izvolili, kakor jih je predlagala organizacija. Podružnica praznuje 9. tm. svojo 30-letnico obstoja in z njo član s. Anton Kocbek svoj 30-letni jubilej kot član in ustanovitelj. Poročilo se vzame na znanje.

Za podružnico Celje poroča s. Butalla. Poročilo celjske podružnice je vsako leto bolj žalostno. Članstvo, katerega je vpisanih 16, ne plačuje redno svojih prispevkov, za kar jim dajejo vzgled že sami funkcionarji, kateri so razven treh vsi v zaostanku s svojimi prispevki. Je seveda v prvi vrsti krivda tudi v tem, da podružnica nima svojega društvenega lokala, kjer bi se člani sestajali in plačevali svoje prispevke. Upamo pa, da bo vsaj v tem pogledu z otvoritvijo doma Delavske zbornice šlo na bolje, kjer se bodo v tem domu koncentrirale vse razredne strokovne organizacije, ter dajale druga drugu vspodbudo za delovanje. Vendar pa je iz blagajniškega poročila razvidno, da je tudi celjska podružnica napredovala od lanskega leta. Po daljši debati in spodbudi za boljše delovanje, sprejme občni zbor poročilo na znanje.

Za Ljubljano poda poročilo s. Jekovec. Vršili so se redni mesečni sestanki in seje. Podružnica je izvršila v tej periodi dve akciji v eni delavnici. Prvi slučaj se je izvršil z izprtjem nekega pomočnika, kateri se ni pokoril disciplini delavnice. Drugi slučaj pa se je izvršil nekaj pozneje v isti delavnici in je bil s prvim tudi nekoliko v zvezi. Tvrdba je hotela zaupniku delavnice znižati urno plačo za 20 odstotkov ter s tem kršiti kolektivno pogodbo. Organizacija, oziroma nje člani so se temu energično uprli, ter solidarnostno stopili v protestno stavko. Stavkalo je 12 pomočnikov 24 ur in s posredovanjem Delavske zbornice ter paritetne komisije

stavko zaključilo s popolnim uspehom. Na novo se je organizirala kompaktno konfektarijska delavnica D. Schwab in so se z isto vršila dva sestanka vsled razmer v delavnici. Pri tej tržnici preje ni bilo nikakega razločka med dvem in nočjo. Kakor v plavžu je šlo delo vede naprej, vendar ne v 3 šitih, temveč le v eni. S pomočjo Inspekcije dela se je ta stvar uredila in 8-urni dan sedaj še nekako obstoji. Članstvo podružnice se je v teh 10 mesecih dvignilo od 82 na 120, vendar pa je še več pomočnikov, kateri samo uživajo sadove organizacije, za njo se pa ne zmenijo. Tudi te bo treba prepeljati v delokrog zavednih. Brezposelnost v podružnici je letos tako velika, kot še nobeno leto po vojni. V debato so posegli še ss. Nič, Šmerajc, Gurjup in Skuk, naker se je poročilo sprejelo. Sledi volitev novega odbora.

Izvoljen je bil z vzklikom sledeči odbor: Predsednik s. Anton Prezelj, I. podpreds. s. Ivan Hojnik, Maribor; II. podpreds. s. Rudolf Nič; tajnik s. Anton Gorjup; namestnik s. Andrej Šmerajc; blagajnik s. Ivan Skuk; namestnik s. Lovro Jekovec; odborniki: ss. Ivan Rottar, Ivan Žagar, Albin Tavčar, Alojzij Janežič, Anton Pančur, Matija Kahrnar. Kontrola: ss. Rudolf Piskar, Franc Popok, Franc Kmetič, Franjo Vogrin, Maribor.

Širši odbor: Ljubljana: s. Lado Brecljnik; Celje: s. Jakob Butalla; Maribor: s. Karl Pocač.

Ob 12. uri prekine predsednik občni zbor ter ga preloži na 2. uro popoldne.

Nadaljevanje občnega zbora se prične ob 2. uri. Na dnevnem redu je točka: Naš položaj. Pri tej točki se poda obširen referat, tako glede zaupniškega zbora, vajencev, agitacije in podrobnega dela za razširjenje organizacije. Sklenilo se je pritegniti članstvo za kulturno, gospodarsko organizacijo, ter za politične delavske organizacije. Na-

Na kakšen način hočejo brivski mojstri pri- boriti si 10-urni delavnik.

Ker širijo brivski mojstri vesti, in to so tudi v deputaciji pri vel. županu izjavili, da so briv. pomočniki v Ljubljani za 10-urni delavnik, izjavljam kot tajnik »Društva briv.-vlasulj. delavcev v Ljubljani« sledeče:

Kmalu potem, ko je izdal veliki župan ljubljanske oblasti naredbo o odpiranju in zapiranju obratov, so se skoraj vsak dan zglaševale deputacije briv. mojstrov pri velikem županstvu, ter zahtevali, da se jim dovoli 10-urni delavnik, ker so itak pomočniki tudi za njega. Veliki župan pa jim je dejal, da on nima ničesar proti temu, če so res pomočniki sami voljni delati 10 ur dnevno. Rekel je, da jim dovoli takoj podaljšanje delovnega časa, samo od pomočnikov naj mu prinese pismeni pristanek.

Tedaj pride pa najmučnejše za gospode mojstre. Kako priti do sporazuma s pomočniki za 10-urnik? Res je prišel njihov načelnik gospod Dorčec, takoj tisto opoldne in lovil po cestah posamezne pomočnike ter jim določil, kako »koristno« bi bilo za našo obrt, če bi se delalo 10 ur na dan. Sodrugi pa so mu dali lep nasvet naj se raje obrne na organizacijo, ako hoče imeti kaj od nas.

Ko ni mogel posameznikov pridobiti, se je obrnil na mene in še na par sodrugov, češ, da naj mi predstavljamo briv. pomočnike, ne pa kot organizacijo, ker jo oni ne priznavajo. (Res čudne pojme ima ta gospod o organizaciji.) Mi pa smo mu povedali, da nam je nemogoče zastopati brivske pomočnike izven organizacije, katere vodilni funkcionarji smo mi. Končno pa se je tudi s tem sprizjagal, ko je videl da ne gre drugače. Želje njegove se mu pa ne niso izpolnile. Pri tej priliki nam je tudi dejal, da ako ne bomo pristali na 10-urni delavnik, naj vemo, da ima on potem svoje zadrugne tako moč, da nas bodo morali poedinj gospodari odpušiti iz službe, ker bodo morali podpisati menice na par tisoč Din, katere v slučaju, da nas iz službe ne odpuste, oni iz-

gube in zapadejo v korist mojstrskega fonda za onemogle.

Razume se, da nas tudi s temi grožnjami ni pridobil za svoje namene. Ko so gospodje od zadrug videli, da le ne bo iz tega nič, so sklenili in izdali na svojo roko neki »delavni red« ter zahtevali od svojih pomočnikov in pomočnic, da istega podpisajo. Pri tem so se posluževali različnih načinov pridobivanja podpisov. Večina pomočnikov je pa te »delav. rede« zavrnila in jih ni hotela podpisati. Dobil so v celi Ljubljani le okrog 6 podpisov, od teh sta pa že dva svoje podpise preklicala.

Ker so tudi tukaj doživeli neuspeh, so se spravili nad organizacijo, oziroma na njeno vodstvo. Sodruga, ki vodi predsedniške posle je gospodar brez povoda šikaniral, da si je moral poiskati drugo službo, ker ni mogel tega več prenašati. Pred 10 dnevi je dobil blagajnik brez razloga odpoved na 14 dni. V soboto, dne 15. tm. sem pa prišel še jaz na vrsto. Ko sem vprašal šefinjo za razlog, radi česa sem dobil odpoved, mi je rekla, da tega mi ni dolžna povedati. Čisto razumljivo je, da če sta morala na cesto predsednik in blagajnik, mora priti za njima še tajnik.

Pričeli so s terorjem, da se maščujejo, ker nismo hoteli njim lizati pete. Značilno za njihovo podlo delo pa je to, da je iniciator tega njihovega početja Ivan Dorčec, oni Dorčec, ki je bil še pred par leti naš sodrug in tajnik naše organizacije, bil preganjan in bojkotiran od mojstrov, ter radi tega par mesecev zdrževan od denarja organizacije in ljubljanskih brivskih pomočnikov. Danes pa je on gospod, ki ima svojo brivnico in se prav nič ne sramuje igrati tako odurno vlogo. On je kriv vseh odpovedi in šikan, ki so jih deležni funkcionarji organizacije brivskih delavcev, zlasti pa je moja odpoved njegovo delo. Predobro poznam mojo šefinjo, da bi mi ona odpovedala iz lastne inicijative. Gospoda Dorčeca pa pozivljam, da me toži,

če smatra, da ni to resnično. Lahko mu pred sodiščem dokazemž, da pišem resnico. In končno gosp. Dorčec, Vi, ki ste smatrali za tako koristno, da ste nagovorili mojo delodajalko, da mi je službo odpovedala, čemu ste pa pred približno dvema mesecema nagovarjali gđ. Evo, naj zapusti Fetič-ov salon in pride k vam službovati. Ali ste s tem mislili ščititi interese moje šefinje?

Da pa onemogotijo vseh, ki so in ki še bodo vrženi na cesto, ponovno uposlitev v Ljubljani, je gospoda okrog zadrug razposlala vsem svojim najzaupljivejšim članom sledeči tajni medsebojni dogovor, ki ga radi svojega provokatorskega značaja v celoti priobčujem in ki se glasi:

Dogovor.

Podpisani brivski in frizerski mojstri v Ljubljani se v svrhu medsebojnega sporazuma zavežejo s častno besedo in v korist starostnega sklada zadrug brivcev, frizerjev in lastničarjev v Ljubljani podpisati in izročiti častnemu sudu odprto menico za znesek Din 1000 (entisoč) in ga pooblaščaj, da iztirja menico, če prelomijo oziroma kršijo sledeči dogovor:

1. Nedeljski počitek v brivnicah in frizerskih podjetjih hočejo obdržati tudi v slučaju, če bi bilo nedeljsko delo tudi dovoljeno.
2. Tedenske mezde pomožnega osebja ne prekoračiti in priznati le določeno mezdo, ki jo predpisuje delovni red.
3. Pomočnike oziroma pomočnice ne sprejemati od podpisanih kolegov ne da bi se poprej tovariša medsebojno dogovorila.
4. Držati se določenih cen za moško in žensko postrežbo, kakor tudi, da se za strizženje las računa ob sobotah in dnevih pred prazniki in na praznike brez izjeme dvojna cena.
5. Pomožnemu osebju ne dovoljevati plačanege dopusta.
6. Odpraviti mesečni abonma ali mesečne karte za moško in žensko postrežbo oziroma novih abonentov ne sprejemati.
7. V slučaju kršenja navedenih predpisov ima pravico izvoljeni častni sud, obstoječ iz treh članov in enega namestnika, da po zaslišanju podpisanca kaznuje z globo do 1000 Din.
8. Morebitne spremembe pričujočega dogovora se izvrše sporazumno z vsemi podpisanci.
9. Ustanovi se poseben klub brivskih in frizerskih mojstrov, ki naj ima nalogo prirediti prijateljske sestanke poučna predavanja in razne druge strokovne prireditve za člane kluba.

Za člane kluba se sprejmejo le oni, ki podpisajo ta dogovor. Klub vodi poseben odbor.

10. Dogovor izgubi veljavo, če glasuje za njegovo ukinitve tri četrtine članov, ki so ga podpisali.

Komentar pa naj si čitatelji sami napravijo. M. Gorenc.

Draga zdravila plačujete? Boljše je paziti, da bolezen sploh ne pride v hišo. Proč s škodljivci! Namesto prave kave pijte »Žiko«! Ime »Žika« zadostuje. Napišite to ime v nakupovalno knjižico in dobiti morate pravo »Žiko« v rdečih zavitkih.

Ljubljanski stavbenik g. Ogrin je govoril.

Dne 2. septembra tl. je sklicala v Ljubljano Zveza obrtnih zadrug shod, na katerem je zahtevala uvedbo deseturnega delavnika. Ta shod je pozdravil tudi klerikalec g. Ogrin kot zastopnik Trgovske in obrtne zbornice. Obrtniki ga niso hoteli poslušati, ker je zagovarjal osemurni delavnik, čes, da je njegova stranka sprejela v program že na prvem katoliškem shodu leta 1900. osemurni delavnik.

G. Ogrin je na tem shodu govoril za osemurni delavnik očitno samo iz političnih vzrokov, ker je shod obrtnikov imel demokratsko lice. Toda nas to ne sme motiti. G. Ogrin sam je stavbenik, industrijalec, ki še do danes v svojih obratih ni uvedel osemurnega delavnika, dasi ga ima v svojem političnem programu že 28 let zato, da z njim dela zase in za svojo politično stranko reklamo. V praksi, v svojih obratih, kjer ga nihče ne ovira, izvajati programske zahteve svoje stranke, pa tega ne stori. Nasprotno, kakor smo informirani, v njegovih obratih sploh niso uvedene najboljše delovne razmere in je marsikaj, kar bi morali grajati.

Delavstvu naj bo to dejstvo nov dokaz, kako neresne so besede kapitalističnih reprezentantov in kako neresne so socijalnopolitične zahteve v programih meščanskih politič. strank.

Vedeli smo to že, ali če to pove javno funkcionar javne korporacije, je pa treba to tudi zabeležiti s posebnim poudarkom.

STROKOVNI VESTNIK.

KOVINARIJ.

Stavka žičarjev pri KID na Jesenicah.

V četrtek 13. t. m. je nenadoma popoldne izbruhnila stavka v žičarni zaposlenega delavstva vseh treh izmen.

V oddelku žičarne je uveden svojevrstni akord, pri katerem delavec nikdar ne ve, kaj da je zaslužil. Ta akord je označen v predvojnih kronah, nakar pomnožiš in dobiš jugoslovanske krone, te krone moraš potem deliti, da dobiš to izraženo v dinarjih, katero vsoto pa moraš zopet pomnožiti z sumo izdelanega materi-

jala tistega dne, na kar se ti šele pokaže, kaj si ta dan zaslužil.

Tako bi potreboval pri tem načinu akorda vsak žičar svojega knjigovodjo, ki bi mu zaračunaval njegov zaslužek. Razven tega pa je bila določena tudi višina, tako da ni smel noben delavec zaslužiti več kakor 20% na svojo temeljno plačo. Naravno je bilo, da je nevolja žičarjev naraščala od dne do dne, ter iskala prilike, da izbruhne na dan.

Tako se je ta nevolja začela obratiti proti preddelavcu Kalanu, ki je s tem, da se prikupi svojim višjim, na nekvalificiran način šikaniral podre-

jene mu delavce. Nekaterim je grozil, druge zapostavljal, vsi pa so delali njega odgovornega, da prejemajo premajhen zaslužek. Tako je priklopela stvar do vrhunca in žičarji so, ne da bi obvestili svoje zaupnike, obkolili g. Kalana ter ga pozvali, da mora zapustiti svoje mesto. Kalan se je res odstranil, ali vodstvo je hotelo da ostane. Tako so vsi žičarji solidarno izjavili, ako Kalan lahko ostane, da bodo oni zapustili tovarno.

In res. Žičarji so pokazali jeseniškim delavcem vzor solidarne nastopa. Zmagovit je bil njihov nastop. Vodstvo podjetja je sprejelo njihove

zahteve, s katerimi so zahtevali preiskavo proti preddelavcu Kalanu.

Razven tega pa dobe tudi revizijo akordnega sistema. Jeseniški žičarji so s tem korakom zopet započeli biti avantgarda jeseniškega proletarijata.

Jeseničani! Žičarji so vam pokazali pot, organizirane borbe. Posnemajte jih. V organizacijo!

RUDARJI.

Rudarskemu delavstvu Trboveljske družbe v vednost.

Že zadnjič smo poročali o neznosnih šikanah Trboveljske družbe, katere izvaja nad svojim delavstvom.

dalje se je naročilo vsem podružnicam, da v članstvu vzgajajo solidarnost, da se bodo ob priliki velikih akcij delavskih organizacij kompaktno udeleževali itd. Po večji debati, v katero so posegli ss. Čeh, Hojnik, Smeraj in Nič se je sprejela naslednja resolucija, katere daje vsem društvenim funkcionarjem navodila za nadaljnje delovanje.

Resolucija k točki naš položaj.

Glavni pogoj za napredek strokovne organizacije je, mladinski naraščaj in izvežban kader zaupnikov. Občni zbor sklene:

1. Podružničnim odborom se nalaga, da si ustanovijo močan kader zaupnikov in sicer po vseh delavnicah. Posebno pa je treba dobiti zaupnike v delavnicah, kjer do danes organizacija še ne obstoja. Ker take delavnice so nam v slučaju mezdnih gibanj najbolj nevarne.

2. Kakor organizacija zaupnikov, tako je tudi važna organizacija vajencev. Zaupniki naj prevzamejo nalogo, da organizirajo vse vajence v svojih delavnicah. Vajencem je potreba povedati, da se bodo tudi oni, ko postanejo pomočniki morali boriti za svoj obstoj. Posebno pa je treba vajence in mlajše pomočnike odvracati od meščanskih kulturnih, telovadnih in športnih društev, ter jih privedi v »Delavsko telovadno in športno društvo 'Svoboda'«, kjer se lahko udeležujejo v vseh panogah športa.

3. Opaža se veliko pomanjkanje društvenih funkcionarjev. Občni zbori le s težavo sestavijo svoje odbore z odborniki, ki bi bili zmogni voditi svoje funkcije v interesu organizacije. Zato naj podružnice večkrat prireditjo predavanja o pomenu in nalogah strokovne organizacije, na katere naj se povabijo kot referenti stari voditelji strokovnega gibanja. Posamezne mlade in spo-

dobne sodruge naj se po možnosti pritegne k podrobnejemu delu v organizaciji.

Izboljšanje našega položaja pa ni mogoče izvesti le potom strokovnih organizacij, temveč v zvezi z gospodarskimi in političnimi organizacijami.

Vsak mezdni boj v času težke gospodarske krize ima uspeh, če ima močno hrbenico v gospodarski zadrugi organizaciji. Gospodarsko zadrugne organizacije so dolžne, da v slučaju mezdnege boja priskočijo na pomoč strokovnim organizacijam s svojimi dajatvami. Seveda le v tem slučaju, če so člani strokovnih, tudi obenem člani kcnzumnih organizacij.

Zato priporoča občni zbor svojim članom, da pristopijo k »Konzumnem društvu za Slovenijo«.

Kakor za gospodarske, istotako velja to za delavske politične organizacije. Strokovna organizacija sama kot taka, si ne more izvojevati moderno socijalno zakonodajo, (osemurni delavnik, starostno zavarovanje, zaščita vajencev itd.), moderen obrtni zakon, ki bi ga tako potrebovali in druge take zakone. Zato so poklicane delavske politične organizacije da s svojim močnim zastopstvom potom parlamentarnih delegacij izvojujejo, kar strokovne organizacije same ne morejo. Občni zbor pozivlja svoje članstvo, da stopi v delavske politične organizacije in da se potom njih bojuje za boljši socijalni napredek.

Nadalje priporoča občni zbor, da se vse članstvo ob prilikah raznih akcij političnih organizacij, kakor protestni shodi, demonstracije, manifestacije, eventuelni generalni štrajki itd. udeležujejo vsi člani, da pokažejo s tem enodušnost z ostalim proletarijatom.

Za točko naš položaj se je obravnavala tudi tarifna politika. Da je bil ta del dnev-

nega reda najbolj važen, se je videlo iz tega, ker se je vršila najdaljša debata in so nekateri sodrugi posegali večkrat v njo. Najbolj pereče je pač vprašanje konfekcije in iste po meri, za kar se pomočniki najbolj izkorisčavajo. Stavili so se sledeči zaključki: v konfekciji naj se vpelejo tedensko plače. Pri krojačih po meri naj bode enotna tarifa za celo Slovenijo na podlagi tedenskih plač. Uredi naj se vprašanje dopustov itd. Sprejela se je tudi tozadavna resolucija soglasno.

Nadaljna točka je volitev delegatov za kongres URSSJ, kateri je sklican za 14. in 15. oktobra t. l. Sklene se kongresa udeležiti, ter je predlagan kandidat s. Prezelj in s. Hojnik. Ista se izvolila soglasno.

Pri zadnji točki »Razno« pride na vrsto zopet »Ujedinjenje«. S. predsednik pojasni v prvi vrsti organizacije, katere hočejo izvesti ujedinjenje in koliko imajo iste članstva. Med Stojiljkovičev in Nurikičevo grupo je prišlo na konferenci 30. junija do ujedinjenja. Izvolil se je novi odbor, ustanovil nov Savez z imenom »Ujedinjeni Savez šivačsko Odečnih Radnika« za Jugoslavijo s sedežem v Beogradu. Toda že naslednji dan je Nurikičeva grupa izjavila, da ujedinjenja ne prizna in vsi podpisani te grupe so svoje podpise preklicali potom izjav. Sedaj hočejo zopet imeti novo konferenco in stvar ne pride nikoli do zaključka. K tej stvari se je vnela precejšnja debata. S. Živkovič pliedira kljub tem razmeram za ujedinjenje. S. Čeh opozarja, da naj se pri tem vprašanju previdno ravna, da ne bode članstvo imelo poslabšanja svojega položaja vsled tega. Sprejme se soglasno sledeči sklep.

IX. Redni občni zbor Osrednjega društva oblačilnih delavcev za Slovenijo ponovno povdarja potrebo ujedinjenja z vsemi krojaškimi organizacijami Jugoslavije. Ujedinje-

nje mora sloneti na resničnem medsebojnem sporazumu in nikakem diktatu in preglovanju. Biti mora na federativni podlagi. Organizacija naj bo razdeljena na posamezna področja (Delav. zbornice), katere naj vsaka zase dela na popolnoma avtonomen delokorg. Delovanje istega mora biti v skladu z drugimi področji. Ime organizacije je lahko za vsako področje različno, ali pa enotno.

Centralni odbor se pooblašča, da lahko v smislu gornjega sklepa vodi pregovore z bratskimi organizacijami glede ujedinjenja pismeno. Osebnost centralni odbor ne udeležuje konferenc v tem vprašanju vsled finacijske strani. Le ako sklicatelji za take konference financirajo našo delegacijo v naprej, se je lahko udeležiti. Ujedinjenje mora biti popolno in ne delno, ter stopi v veljavo, kadar ga občni zbor ali članstvo potom referendumu odobri. Dokler pa se ujedinjenje ne izvede, naj centralni odbor stoji v stalnih prijateljskih stikih z vsemi krojaškimi organizacijami Jugoslavije.

Nadalje poroča predsednik o izplačevanju potnih podpor in pravic do njih. Sklene se: kadar član prejme potovalno podporo v eni podružnici, ima pravico do iste v isti podružnici zopet po preteku 6 mesecev. Sklene se: Pravilnik je dosedaj dovolil le 13 brezplačnih tednov letno, občni zbor odobri, da se ta rok podaljša, dokler traja bolezen ali brezposelnost ne po lastni krivdi. Pravico do podpore ima itak vsakdo po zopet vplačanih 52 tednih. Za dvig društvene imovine se sklenejo isti predpisi, kakor je bilo to do sedaj. Ker se nihče več ni oglasil k besedi, je predsednik ob pol 7. uri zvečer zaključil občni zbor, z apelom na vse sodruga, da gredo z podvojenimi močmi na delo za organizacijo.

Delu čast in oblast!

